

Η ΣΚΟΡΠΟΣΙΕΡΑ

ΠΡΟΣΩΠΑ

Μαρία	30	χρονών
Βαθθού	50	»
Θεορής	30	»
Μυροφόρα	35	»
Ζωή	35	»
Δεσποινού	30	»

Η ΣΚΟΡΠΟΣΙΕΡΑ

ΣΚΗΝΗ 1

(Ακούεται γαϊδούρι).

- ΘΕΟΡΗΣ Εεεε Μαρίαααα.....εεε Μαρίααααααα.
- MARIA Ναιαιαιαι.
- ΘΕΟΡΗΣ Έλα άνοιξε το ξωπόρτιν.
- MARIA Θέλεις βοηθόν ευλοημένε του Θεού για να μπεις με το γομάριν μεσ' στην αυλήν;
- ΘΕΟΡΗΣ Φοούμαι μέμπα τζιαι γείρει μου το.
- MARIA Γιατί να σου γείρει; Εν τίποτε άσιερον που κουβαλείς όξα τεράτσια; Έτο εν αλεύριν. Πρώτην φοράν ακούω να πέφτει σασίιν με τ' αλεύριν που την ράσιην του χτηνού.
- ΘΕΟΡΗΣ Θώρε το, εν όπως το πουμπάριν. Εκατασκοτωθήκαμεν με τον μυλωνάν να το φορτώσουμεν πάνω στο χτηνόν τζιαι κατασκοτώθηκεν τζιαι τούτον να το φέρει έσσω που τον μύλον. Θώρε τον θώρε τον, πάει πλευρόν-πλευρόν. Σσιο ρεεεε, σσιο λαλώ σου. (Γκάρισμα).
- MARIA Άραγεσ σου εν να τον φορήσει η πόρτα να μπει μεσ' στην καμάραν;
- ΘΕΟΡΗΣ Ντα εγιώ λαλώ να τον περάσουμεν γιάλι άλι τζιαι μέσα στο σσώσπιτον.
- MARIA Θέλεις να φαράσει φαίνεται τζιαι να μας το γείρει μεσ' στην πόρταν. Τζιαι πκοιος εν να το τραβήσει ύστερα να το πάρει μέσα;
- ΘΕΟΡΗΣ Άνοιξε καλά τεσ πόρτεσ, να τον τραβήσω γιάλι άλι, πέρικιμον ρέξει... Έλα χτηνόν μου, έλα. (Γκάρισμα).
- MARIA Σιγά χτηνόν μου, σιγά. Έι ρεεεε. Τράβα τον δαμαί στην γωνιάν, πον το πιθάριν του λαδκιού τζι ένεν ανάγκην να τον βάλεις μεσ' στο σσώσπιτον.
- ΘΕΟΡΗΣ Τζιαι πκοιος εν να το κουβαλήσει μεσ' στο σσώσπιτον, πον το πιθάριν τ' αλευνού;
- MARIA Γιάλι άλι πέρικι το πάροουμεν κολοσυρότον.
- ΘΕΟΡΗΣ Έλα χτηνόν μου, έλα. Έι έι ρε, σσιο χτηνόν μου.

- ΜΑΡΙΑ Έλα να κουντήσω το σατσίιν που ποδά πον το στόμαν του τζιαι πκιασ' τ' αφκιά του που κάτω, να κάτσει σιγά σιγά. Μέμπα τζιαι σπάσει μας τζιαι γεμώσουμεν το σπίτιν που άκρυν ώς γυρόν.
- ΘΕΟΡΗΣ Έλα σιγά-σιγά λαλώ σου. Οοοοοπππ, έτσι μπράβο.
- ΜΑΡΙΑ Να μεν μ' έσειεις εμέναν, ούτε ένα χτηνόν εν τα καταφέρνεις να ξιφορτώσεις.
- ΘΕΟΡΗΣ Τράβα τον έξω να μεν τον έχουμεν μεσ' στα πόδκια μας τζι έλα τάνα μου να τραβήσουμεν το σατσίιν στον τοίχον.
- ΜΑΡΙΑ Για τες διαταγές δεν σε πκιάννει κανέννας.
- ΘΕΟΡΗΣ Τράβα τον έξω τζιαι βρίζε.
- ΜΑΡΙΑ Έλα χτηνόν μου, έλα ρε.
- ΘΕΟΡΗΣ (Φωνάζει). Τζι έχω σε δειν τωρά!
- ΜΑΡΙΑ (Από μακριά). Είντα θέλεις να πεις;
- ΘΕΟΡΗΣ Έχω σε δειν τωρά λαλώ. Ωσπου να δεις τζιαι να πεις να το φαραντζίσεις!
- ΜΑΡΙΑ Αααα, όι να μου αρκέψεις πάλε....
- ΘΕΟΡΗΣ Λαλώ σου το που τα τωρά για να σε προκάμω. Εν γιορτές που έρχουνται. Εν Πάσκαν. Η μιαλλίττερη γιορτή του χρόνου. Όι να μας αφήκεις αζύμωτους τζι αφούρνιστους.
- ΜΑΡΙΑ (Πλησιάζει). Πότε σας εξανάφηκα Πάσκαν αζύμωτους;
- ΘΕΟΡΗΣ Αν δεν ήταν η γλώσσα μου να μάσιεται, εν νηστικούς πο 'θεν να μας αφήννεις, όι αζύμωτους.
- ΜΑΡΙΑ Εν να με κάμεις να το κάμω που τ' αλήθκεια.
- ΘΕΟΡΗΣ Φοΐτσιάζεις με;
- ΜΑΡΙΑ Ούτε να ξαναζυμώσω, ούτε να ξαναφουρνίσω, αφού δεν μου έσειεις εμπιστοσύνην.
- ΘΕΟΡΗΣ Δεν εν' των προκοπάων σου πον έχω εμπιστοσύνην. Εν της απλοσιερκάς σου, που τα σκορπιάς χωρίς να σκέφτεσαι.
- ΜΑΡΙΑ Δεν εν' η πρώτη φορά που μου το λαλείς.
- ΘΕΟΡΗΣ Δεν είμαι μόνον εγιώ που σου το λαλώ. Λαλεί σου το τζι η μάνα σου, πως είσαι σκορποσιέρα, μα δεν το καταλαβαίνεις.

- ΜΑΡΙΑ Η μάνα μου λαλεί το για να πάρει την πάρταν σου. Να μεν σε κακοφανίσει.
- ΘΕΟΡΗΣ Πάντα βρίσκεις μια δικαιολογίαν (Από την εκκλησίαν ακούεται το τροπάριον του Ακάθιστου Ύμνου... «το προσταχθέν μυστικώς λαβών εν γνώσει»).
- ΜΑΡΙΑ Άκου τους χαιρετισμούς. Αρχέψαν. Εν οι τελευταίοι πόψε. Τράβα στην πάνταν το σατσίν τζι εν να τους χάσουμεν τζιαι τούτους.
- ΘΕΟΡΗΣ Πκιάε ποτζεί το στόμαν του τζιαι βρίξε.
(*Συνεχίζεται το τροπάριον*).

ΣΚΗΝΗ 2

- ΜΑΡΙΑ Εεεε Θεορή, εεεε Θεορή.
- ΘΕΟΡΗΣ Ναι.
- ΜΑΡΙΑ Πκιασ' την κούζαν τζιαι πετάχτου ώς κάτω πον η βρούση να τη γεμώσεις.
- ΘΕΟΡΗΣ Καλέ για τ' όνομαν του Θεού, όσον τζι ήρτα που το περ-βόλιν επήα τζι εγέμωσα την τζι εφκέρωσεν μάνι μάνι;
- ΜΑΡΙΑ Μα ώς τζιαι το νερόν εν να το πίννουμεν με το τταϊνιν;
- ΘΕΟΡΗΣ Μα θέλεις να πεις ήπκιετε μιαν κούζαν νερόν μάνι μάνι;
- ΜΑΡΙΑ Εν μόνον για το πκειν που το 'χουμεν; Την μαιριγκάν εν την λοαρκάξεις;
- ΘΕΟΡΗΣ Τζι επήεν μια κούζα νερόν για την μαιριγκάν;
- ΜΑΡΙΑ Ξέρεις τα κοπελλούδκια σου. Όσον γείρουν μεσ' στο μαστραππίν γείρουν άλλον τόσον πόξω.
- ΘΕΟΡΗΣ Άμα σε θωρούν εσέναν πόθθεν να πάρουν;
- ΜΑΡΙΑ Άφησ' την τζιαμαί τζιαι πάω τζιαι γεμώννω την εγιώ. Εν τζι εν να με σπάσεις εσου εμέναν.
- ΘΕΟΡΗΣ Δεν εν την αξίαν του νερού που σκέφτομαι. Εν την κουμανταροσύνην σας. Γιατί τζείνος που τζηεύκει το νερόν, τζηεύκει τζιαι το λάδιν, τζηεύκει τζιαι το κρασίν.
- ΜΑΡΙΑ Ράψε το στόμα μας. Ούτε να πίννουμεν, ούτε να τρώμεν πκιον.
- ΒΑΘΘΟΥ (Μπαίνοντας). Γεια σας κοπέλια.
- ΜΑΡΙΑ/ΘΕΟΡ. Καλώς την.
- ΒΑΘΘΟΥ Κόρη Μαρία, είνταν τζείνες οι λάντες κόρη μου τζιαμαί γυρόν γυρόν της κούζας; Γιατί εν θυμώννεις κόρη των κοπελλουδκιών σου να μεν σιονώννουν το νερόν; Δεν λυπάσαι κόρη τον κόπον σας, που το κουβαλείτε πασ' στην ράσιην που τον ποταμόν;
- ΜΑΡΙΑ Ααα όι να μου αρκέψεις τζι εσου τωρά, ε μανά. Κανεί πο 'χω τον άντραν μου πάνω στην τζιεφαλή μου.
- ΒΑΘΘΟΥ Ααα κόρη μου κόρη μου τζιαι τα κοπελλούδκια σου έκαμες τα σιειρόττερα που λλόου σου.

- ΜΑΡΙΑ   Εν εσέναν π' ακούει ο προκομμένος μου τζι έχω τον ούλλη μέρα πασ' στ' αφκιά μου.
- ΘΕΟΡΗΣ   Το δείλις επήα τζι εγέμωσα την τζυρά τζι εφκερώσαν την μάνι μάνι.
- ΒΑΘΘΟΥ   Αν ήταν μεσοκαλότζιαιρον, αν ήταν Δευτερογιούνης, αν ήταν Άουστος έθεν να 'σιετε τζι έλεος κόρη μου.
- ΜΑΡΙΑ   Άκου να σου πω, ξεκίνα λάμνε τζει που λάμνησες να πάεις τζι άμα θέλουμεν την γνώμην σου τζιαι την παραντζιελιά σου εν να σ' ερωτήσουμεν.
- ΒΑΘΘΟΥ   Καλάν κόρη μου καλάν, μα ύστερα εν να φέρει ο φούρονος την πυράν.
- ΜΑΡΙΑ   Δεν ημπορώ να το πιστέψω. Για το νερόν το ευλοημένον να μου βγάλετε τούτην ούλλην τη γλώσσαν.
- (Ακούεται ο ύμνος... «Κύριε των δυνάμεων»).*
- ΒΑΘΘΟΥ   Εν που τα λλία που καταλαβαίνεις την προκοπήν του άλλου. Δεν εν που τα πολλά.
- ΜΑΡΙΑ   Εν εις το απόδειπνον που λάμνησες να πάεις;
- ΒΑΘΘΟΥ   Εν εις το απόδειπνον, μα καλλίτερα να μεν έρεσσα πο 'σσω σου, να δω τεσ προκοπάες σου.
- ΘΕΟΡΗΣ   Καλάν τζυρά δεν εχάθηκεν ο κόσμος πως ελειφτήκαμεν το νερόν.
- ΜΑΡΙΑ   Ευτυχώς που σύντυσιες....
- ΒΑΘΘΟΥ   *(Φεύγοντας).* Τράβα της τα ρέτινα ώσπου εν τζιαιρός.
- (Συνεχίζει το τροπάριον).*

ΣΚΗΝΗ 3

- ΜΥΡΟΦΟΡΑ Κόρη Μαρίααααα...κόρη Μαρίαααα.
- ΜΑΡΙΑ Πκοια είσαι, έλα έσσω.
- ΜΥΡΟΦΟΡΑ Ώρα καλή γειτόνισσα.
- ΜΑΡΙΑ Καλώς την Μυροφόρα. Έλα μέσα γειτόνισσα.
- ΜΥΡΟΦΟΡΑ Βλιάζομαι κόρη. Δεν ήρτα για να κάσω.
- ΜΑΡΙΑ Κάτσε να μου κάμεις παρέαν να πκιούμεν καφέ.
- ΜΥΡΟΦΟΡΑ Κάτι εχρειάστηκα κόρη τζι αντρέπουμει τζιόλας να σου ζητήσω.
- ΜΑΡΙΑ Πε μου γειτόνισσα...τζι αν έχω, γιατί να μεν σε εξυπηρετήσω.
- ΜΥΡΟΦΟΡΑ Κανέναν δκυ ψουμιά δανεικά, αν σου βρίσκονται.
- ΜΑΡΙΑ Ελείφτηκες τα τζι εσου;
- ΜΥΡΟΦΟΡΑ Ελείφτηκα τα, είντα να κάμω.
- ΜΑΡΙΑ Πότε λοαρκάζεις να ζυμώσεις γειτόνισσα;
- ΜΥΡΟΦΟΡΑ Ακριβώς εν τούτον το πρόβλημα μου. Ως την Αγιάν Πέφτην λαλώ να ζυμώσω τζι εν ιξέρω τζι εγιώ είντα λοής εν να τα ββάλω πέρα ως τότε. Τα κοπελλούδικια εν πάνω στην ανάπτυξιν τους, εν τζι εν παίξε γέλασε. Έναν κάτσιμον θέλουν μισό ψουμίν χαλάλιν τους. Τζι αν εν τζιαι μαλαχτόν μπορεί να φάσιν τζι έναν.
- ΜΑΡΙΑ Έχομε μιαν εβτομάδα εν ως την Αγιάν Πέφτην. Λοάρκασε, πιθάρκου έχουμεν του Λαζάρου. Είντα λοής εν να περάσετε μιαν εβτομάδα εν αζύμωτοι;
- ΜΥΡΟΦΟΡΑ Μα να ζυμώσω τωρά τζιαι να ζυμώσω τζιαι την Αγιάν Εβτομάδα εν;
- ΜΑΡΙΑ Είντα να κάμεις στην ανάγκην;
- ΜΥΡΟΦΟΡΑ Είπα να δανειτώ ποτζεί ποδά, πέρκι τα καταφέρω να περάσουμεν. Τζιαι την Αγιάν Πέφτην πον να ζυμώσω δικω σου τα.
- ΜΑΡΙΑ Μακάρι να 'χα γειτόνισσα τζι όι δκυο, δέκα έδκιουν σου.
- ΜΥΡΟΦΟΡΑ Ελείφτηκες τα τζι εσου γειτόνισσα;
- ΜΑΡΙΑ Ούλλες το ίδιον επάθαμεν τούτες τες ημέρες Μυροφόρα.

- ΜΥΡΟΦΟΡΑ Κακόν που πάθαμεν κόρη μου, κακόν....
- ΜΑΡΙΑ Δυστυχώς κάθε χρόνον, άμα κοντέψει το Πάσκαν παθαίνουμεν το, μα νουν εν βάλλουμεν.
- ΜΥΡΟΦΟΡΑ Τζι είντα λοής εν να περάσεις εσου κόρη Μαρία;
- ΜΑΡΙΑ Εμέναν πες τα κοπελλούδκια μου ακόμα εν μιτσιά. Κανέναν ποξαματούν, καμιάν ποξαμαδικιάν, καμιάν γαστρόπιτταν, γιάλι άλι εν να περάσουν.
- ΜΥΡΟΦΟΡΑ Έσεις δίκαιον κόρη Μαρία για τες γαστρόπιττες. Να πάω τζι εγιώ ν' άψω λαμπρόν τζιαι να βάλω το γαστρίν πάνω.
- ΜΑΡΙΑ Είδες είνταν πον να κάμεις; Γείρνε τους μεσ' στο πκιάτον νάκκον λάδιν τζιαι νάκκον τερατσόμελον τζιαι ψήννε τους γαστρόπιττες να κάμνουσιν βουττίν.
- ΜΥΡΟΦΟΡΑ Εν καλά που λαλείς. Άτε κόρη να χαρείς, ζύασ' μου δκυοτρεις οκκάες αλεύριν μιαν τζι επήεν ο δικός σου τζι άλεσεν τζι αύριον πον να πάει ο προκομμένος μου ν' αλέσει έρχουμαι τζιαι φέρνω σου το.
- ΜΑΡΙΑ Μα καρτερά να μπει η Αγιά Εβδομάδα για να πάει ο Τζυπρής ν' αλέσει κόρη Μυροφόρα;
- ΜΥΡΟΦΟΡΑ Έσει τωρά που τον πελεκώ; Αμμά ξέρεις την όρεξιν του.
- ΜΑΡΙΑ Εν να σου βάλω κόρη Μυροφόρα, μα υποσκέθηρες πως εν να μου το φέρεις ως αύριον.
- ΜΥΡΟΦΟΡΑ Για τ' όνομαν του Θεού. Είντα είμαστιν μωρά;
- ΜΑΡΙΑ Γιατί τουν' τ' αλεύριν εν το τελευταίον μας. Εν τζι έχουμεν άλλον σιτάριν ν' αλέσουμεν. Όσπου με το καλόν να αλωνέψουμεν πκιον. Όσο σιτάριν είχαμεν εσύναξεν το τζι επήρεν το τζι έλεσεν το. Δεν άφηκεν έσσω ούτε κουννίν.
- ΜΥΡΟΦΟΡΑ Μεν ανησυχείς λαλώ σου. Αύριον, το πολλύν πιθαρκού θα πάει ν' αλέσει τζιαι θα σου το φέρω.
- ΜΑΡΙΑ Μα περιπαίζεις με κόρη Μυροφόρα;
- ΜΥΡΟΦΟΡΑ Γιατί να σε περιπαίξω;
- ΜΑΡΙΑ Εν δυνατόν να πάει ο άντρας σου πιθαύριον Τζερχατζιήν των Βαΐων ν' αλέσει.; Αννοίει ο μύλος Τζερχατζιήν των Βαΐων;

- ΜΥΡΟΦΟΡΑ   Καλάν κόρη, άμα λαλώ πιθαύριον εννοώ πιθαροκού την Αγιάν Δευτέραν. Εν αρχιμός να 'ρτει η Αγιά Δευτέρα; Αύριον έχουμεν του Λαζάρου. (Ακούεται ο ύμνος... «Την κοινήν Ανάστασιν προ του σου πάθους»).
- ΜΑΡΙΑ   Έδωκες τον λον σου!
- ΜΥΡΟΦΟΡΑ   Έδωκα σου τον.
- ΜΑΡΙΑ   Γιατί ξέρεις, κατύση μου που τον Θεορήν.
- ΜΥΡΟΦΟΡΑ   Μεν το σκέφτεσαι λαλώ σου. Τζιαι, πού είσαι κόρη Μαρία. Μιαν τζι εν να κάμεις το ψυσικόν, ζύασ' μου πέντε ογκά-ες. (Συνεχίζεται ο ύμνος).

ΣΚΗΝΗ 4

- ZΩΗ Κουμέρααα Μαρίαααα.
- ΜΑΡΙΑ Καλώς την κουμέραν την Ζωήν. Είντα λοής τζι αθθυμήθη-
κες με κουμέρα;
- ZΩΗ Γιατί ξιχάννω σε κουμέρα μου;
- ΜΑΡΙΑ Ξέρεις κουμέρα πόσον τζιαιρόν έσει να ρέξεις το ξωπόρτι
μου;
- ZΩΗ Γιατί δεν έρκεσαι εσύ κουμέρα ώς πάνω που 'σαι περιτου
αδικιασερη;
- ΜΑΡΙΑ Αδικιασερη είσαι σου κουμέρα, που μιαλύναν τζι οι κόρες
σου τζιαι τανούν σου. Όι εγιώ η καημένη.
- ZΩΗ Τανούν μου! Των τωρασιών κουμέρα μου, μόνον τα
λούσα εν εις τον νουν τους, όι οι δουλειές.
- ΜΑΡΙΑ Κάτσε να σου κάμω καφέν.
- ZΩΗ Μακάρι να μπορούσα κουμέρα μου να κάτσω.
- ΜΑΡΙΑ Έηρτες να μου κάμεις ιτά τζιαι να φύεις;
- ZΩΗ Εν η αλήθεια κάτι σε χρειάστηκα.
- ΜΑΡΙΑ Είπα τζι εγιώ πως μ' επεθύμησες κουμέρα τζι ήρτες να μ'
επισκεφτείς.
- ZΩΗ Παναγία μου κόρη είντα φακκόλοη που είσαι.
- ΜΑΡΙΑ Τζι είντα με χρειάστηκες κουμέρα μου;
- ZΩΗ Έτο κουμέρα, ό,τι τζι αν επάθαν φέτι τζείνες οι ανάφεντες
οι όρνητες μου δεν μου γεννούσιν. Εφύλαα τ' αβκά τους
ούλλην την Αγιάν Σαρακοστήν για να κάμω τωρά το
Πάσκαν τες φλαούνες τζιαι πάω εχτές τζι είντα να δω!
Ούλλες ούλλες πέντε τουζίνες. Όσον τζιαι κανούν με να
κοτσιηνίσω, όι να ζυμώσω τζιαι φλαούνες.
- ΜΑΡΙΑ Μα εν δυνατόν κουμέρα να φυλάεις τ' αβκά πενήντα μέρες
τζιαι να συνάξεις μόνον πέντε τουζίνες; Είντα έπκιαννες
μόνον έναν αβκόν την ημέραν; Τζι αν έπκιαννες έναν
αβκόν δεν έπρεπεν να αρκέψεις ν' ανησυχείς που τότες;
Εκατέρας να 'ρτει η Αγιά Εβτομάδα να βρεις εις τη
γύραν;

- ΖΩΗ Έτο τζι εγιά σπάζω τον νουν μου κουμέρα, είντα λοής τα κατάφερα τζι έμεινα εξίκκιν.
- ΜΑΡΙΑ Μέμπα τζι εμιλλώνετε μεσ' στην Αγιάν Σαρακοστήν κουμέρα μου;
- ΖΩΗ Ο Θεός να ρίφει λαμπρόν να με κάφει κουμέρα μου, αν έτρωα μιλλωμένον.
- ΜΑΡΙΑ Μπορεί να μεν έτρωες εσού κουμέρα μου, μα να τρώαν άλλοι που πίσω που την ράσιην σου.
- ΖΩΗ Λαλείς να τρώαν τα κοπελλούδκια τζια να μεν τους επήρα μυρωδικιάν;
- ΜΑΡΙΑ Ή τα κοπελλούδκια ή ο κουμπάρος.
- ΖΩΗ Όπως τζια να 'σαι το πράμαν κουμέρα μου, δεν ιξέρω είνταν πον να κάμω. Εν η αλήθκεια, εκουβέντιαζα το τζια με την γειτόνισσα μου την Καλλιστένην τζι είπεν μου να μου δανείσει αν θέλω, μα σαν να μεν το κάμνει η καρκιά μου να δανείζουμαι που ξένα πλάσματα.
- ΜΑΡΙΑ Αφού επροθυμοποιήθην η Καλλιστένη να σε δανείσει κουμέρα, δεν νομίζω ναν' αντροπή να τα πκιάσεις.
- ΖΩΗ Όι, όι κουμέρα μου. Παρά να πάω να δανειστώ αβκά που ξένον κόσμον, κάλλιον να μείνω χωρίς φλαούνες.
- ΜΑΡΙΑ Αν ιχρειαστεί τζι η Καλλιστένη καμιάν φοράν τίποτε κουμέρα, δανείζεις την τζια πάτε ίσια ίσια.
- ΖΩΗ Μα εν τούτον που φοούμαι. Γιατί τα δανεικά της Καλλιστένης εν δανεικά τζι αγύριστα.
- ΜΑΡΙΑ Ξέρω τζι εγιά, είντα να σου πω.
- ΖΩΗ Αν έσαις εσού κουμέρα τζι αν θέλεις να με βοηθήσεις έσαι καλώς. Ειδ' αλλιώς εν θα ζυμώσω φέτι φλαούνες.
- ΜΑΡΙΑ Μα γίνεται Πάσκαν χωρίς να ζυμώσεις φλαούνες κουμέρα;
- ΖΩΗ Δεν γίνεται ξέρω το, μα πε μου είνταν που μπορώ να κάμω.
- ΜΑΡΙΑ Άησ τον πελάν τα ευλοημένα έκαμα τζι εγιά τον λοαρκασμόν μου τζι όσα αβκά εσύναξα χρειάζουμαι τα.
- ΖΩΗ Πόσα εσύναξες αν επιτρέπεται κουμέρα μου;
- ΜΑΡΙΑ Μα ξέρω τζι εγιά κουμέρα;
- ΖΩΗ Υπολόγισε, πόσα έπκιαννες την ημεράν;

- ΜΑΡΙΑ Μα θαρκέσαι πως τα σύναα πάντα εγιά; Μιαν εγιά, μιαν η μάνα μου, μιαν ο Θεορής, μιαν τα κοπελλούδκια.
- ΖΩΗ Έναν πάνω κάτω κουμέρα μου. Είντα θέλω να μου δώκεισ λοαρκασμόν;
- ΜΑΡΙΑ Πε καμιάν ντουζίναν την ημέραν.
- ΖΩΗ Σαρανταπέντε μέρες να υπολογίσουμν που την Τζιερακ-τζιήν της Τυρινής ως σήμερα κάμουνν μας σαρανταπέντε τουζίνες. Μάσσιαλλα σου κουμέρα μου.
- ΜΑΡΙΑ Μα επούλησα τζιόλας κουμέρα μου.
- ΖΩΗ Αν έσαι, γοράζω τζι εγιά κουμέρα μου.
- ΜΑΡΙΑ Μα έκαμα τον λοαρκασμόν μου. Τζείνα πο 'θελα να που-λήσω έδωκα τα.
- ΖΩΗ Τζι εν να το κάμει η καρκιά σου κουμέρα μου, να με φήκεισ το Πάσκαν δίχα φλαούνες;
- ΜΑΡΙΑ Πκιάσε που την Καλλιστένη, μιαν τζι επροθυμοποιήθην να σου δώκει.
- ΖΩΗ Όι..., που την Καλλιστένην δεν πάω να υποχρεωθώ.
- ΜΑΡΙΑ Είντα να σου κάμω η καημένη;
- ΖΩΗ Ας εν τζιαι δκυο-τρεις τουζίνες κουμέρα, όσον να μυρίσει Πάσκαν.
- ΜΑΡΙΑ Καλάν κουμέρα να σου δώκω, μα κράτα το στόμα σου κλειστόν. Όι να μαθευτεί γιατί εν να μου κατεβούσιν ούλ-λες που τα λείφκουνται τζιαι να θέλουν.
- ΖΩΗ Ποτέ κουμέρα. Είντα είμαι μωρόν!
- ΜΑΡΙΑ Δκυο ντουζίνες να σου φέρω, όξα τρεις;.
(Ακούεται το τροπάριο... «*Ιδού ο Νυμφίος έρχεται*»).
- ΖΩΗ Κάμε τες τέσσερις να χαρείς. Τουλάϊστον μιαν τζι εν να ξιμαρίσουμν τη σκάφην ν' αξίζει τον κόπον.
(*Συνεχίζεται το τροπάριο*).

ΣΚΗΝΗ 5

- ΔΕΣΠΟΙΝΟΥ Πού είσαι κόρη Μαρία;
- ΜΑΡΙΑ Καλώς την Δεσποινούν.
- ΔΕΣΠΟΙΝΟΥ Είντα κάμνεις βρα ανιψιά;
- ΜΑΡΙΑ Είντα να κάμω; Έτο μάχουμαι να σαστώ τζιαι να σάσω τζιαι τα κοπελλούδια να πάμε στον Νυμφίον.
- ΔΕΣΠΟΙΝΟΥ Έχομεν ώραν ακόμα ευλοημένη. Είντα εν ανάγκη να πάμεν που την ώραν πον να κόψει ο παπάς ευλοητό;
- ΜΑΡΙΑ Όι, όι, εμέναν αρέσκει μου να πηαίννω που την ακρήν. Τούτα ούλλα μιαν φοράν τον χρόνον τα ακούουμεν. Εν κρίμαν να τα χάννουμεν.
- ΔΕΣΠΟΙΝΟΥ Παναγία μου κόρη, αν ήσουν καλορκά έθεν να 'σιεις τζι έλεος.
- ΜΑΡΙΑ Είντα λαλείς για λλόου μου. Αν αθθυμούμαι καλά, εν λλίες οι φορές πο 'ρκουμαι εκκλησιάν τζιαι να μεν σ' έβρω μεσ' στο σκάμνον στροντζυλοκαθισμένην; Μέμπα τζιαι κουρτίζεις με κόρη ν' ακώ για να βρίσκεις σκάμνον;
- ΔΕΣΠΟΙΝΟΥ Όι βρα ανιψιά, είπες να πεις τζι είπες!
- ΜΑΡΙΑ (Φωνάζει). Άτε βρε Αντρίκκο, βρε Δημήτρη, κόρη Αννούουου, κάμνετε καίρεττιν.
- ΔΕΣΠΟΙΝΟΥ Παναγία μου βρα ανιψιά. Είντα κακόν έπαθα φέτι.
- ΜΑΡΙΑ Είντα 'παθες κόρη;
- ΔΕΣΠΟΙΝΟΥ Εν να σου πω, μα όι να σου φύει κανέννας λος, γιατί εν τζιαι γλυτώννω που τα σιέρκα του Γιωρκή.
- ΜΑΡΙΑ Είντα ζημιάν έκαμες κόρη;
- ΔΕΣΠΟΙΝΟΥ Εμουχλιάσαν μου τα τυρκά των φλαούνων.
- ΜΑΡΙΑ Όι λαωμόν!
- ΔΕΣΠΟΙΝΟΥ Να μεν χαρώ το φως μου.
- ΜΑΡΙΑ Τζι είντα λοής το 'παθες κόρη;
- ΔΕΣΠΟΙΝΟΥ Ξέρω τζι εγιώ στην ευλοΐα σου!
- ΜΑΡΙΑ Μέμπα τζι έβαλες τα πούποτε τζι εν αερίζουνταν καλά;
- ΔΕΣΠΟΙΝΟΥ Τζιαμαί που τα βάλλω κάθε χρόνον έβαλα τα τζιαι φέτι.
- ΜΑΡΙΑ Μέμπα τζι εν τα καλόψησες κόρη την ώραν που τα 'καμνες;

- ΔΕΣΠΟΙΝΟΥ Ξέρω τζι εγώ στην ευλοΐα σου.
- ΜΑΡΙΑ Τζιαι τι θα κάμεις κόρη μου;
- ΔΕΣΠΟΙΝΟΥ Εν για τούτον που ήρτα κόρη Μαρία. Να σ' ερωτήσω τζι εσέναν. Είπα να τα καθαρίσω πόξω πόξω, να πετάξω το κομμάτιν το μουγλιασμένον τζι ό,τι μείνει να τα βάλω.
- ΜΑΡΙΑ Είντα να κάμεις στην ανάγκην;
- ΔΕΣΠΟΙΝΟΥ Έτσι θα κάμω.
- ΜΑΡΙΑ Εμυρίστηκες τα κόρη; Δεν σου 'δωκεν καμιά μουσσιάδα;
- ΔΕΣΠΟΙΝΟΥ Δεν μου έδωκεν τίποτε.
- ΜΑΡΙΑ Εεεε εν καλά που σκέφτηκες.
- ΔΕΣΠΟΙΝΟΥ Άτε κόρη, να χαρείς το φως σου, δωσ' μου ας εν τζιαι δκυο που τα δικά σου τζι όσα ένει να σου τα πκιερώσω.
- ΜΑΡΙΑ Τα δικά μου άντζιακκι να με κανήσουν εμέναν κόρη Δεσποινού.
- ΔΕΣΠΟΙΝΟΥ Έτο εσου κόρη κάθε χρόνον ότι λοής τζι αν τα καταφέρνεις κάμνεις τα τζιαι μουσκομυρίζουν. Είπα να μου δώκεις έστω τζιαι δκυο να βάλω μεσ' στα δικά μου, πέρχιμον εν καταλάβει κανένας τίποτε τζιαι γλυτώσω τζιαι που το περιπαίξιμον τζιαι που τη γλώσσαν του Γιωρκή. Τζι είπα σου, όσα ένει να σου τα πκιερώσω.
- ΜΑΡΙΑ Εν να δυσκολευτώ, λαλώ σου, να περάσω.
- ΔΕΣΠΟΙΝΟΥ Επέτυχες τα κόρη σαν τα πετυχαίννεις κάθε χρόνον;
- ΜΑΡΙΑ Εγώ, αν δεν ιζυμώσω τζι αν δεν δοτζιμάσω τζιαι τες φλα- ούνες, εν κρινώ τα τυρκά μου κόρη Δεσποινού.
- ΔΕΣΠΟΙΝΟΥ Δείξε μου τα κόρη τζι εγώ εν να σου πω που τα τωρά.
- ΜΑΡΙΑ Έτα δαμαί ομπρόθερα.
- ΔΕΣΠΟΙΝΟΥ Όι κόρη μάσσιαλλα σου, μα έκαμες καμπόσα. Τζιαι θώρε θώρε, τρεχολοούσιν βούτυρον. Παναγία μου κόρη μα είνταν που ταΐζεις τζείνες τες τσούρες σου;
- ΜΑΡΙΑ Χόρτα, είντα τες ταΐζω.
- ΔΕΣΠΟΙΝΟΥ Να μεν τα καταφέρνω εγώ τα ευλοημένα να κάμνω έτσι τυρκά; Τώρα να δούμεν αν εν τζι η μυρωδικιά τους σαν τη θεωρίαν τους. (Μυρίζεται). Θεέ μου είντα μυρωδικιά. Άσιλα να τρώεις τζιαι να μυρίζει Πάσκαν.

- ΜΑΡΙΑ Μεν μου τα πολλοφουμίζεις κόρη Δεσποινού τζι εν να πάθω κανέναν χαττάν.
- ΔΕΣΠΟΙΝΟΥ Είντα χαττάν να πάθεις ποδά τζιαι δά;
- ΜΑΡΙΑ Μπορεί ναν' καλά τα τυρκά, μα εν η πρώτη φορά πο 'χου-
μεν καλά τυρκά, αμμά εν κάμνουμεν φλαούνες που ν' αξί-
ζουν;
- ΔΕΣΠΟΙΝΟΥ Άτε κόρη να χαρείς τα παιδικιά σου, ας εν τζιαι δκυο. Όσον
να μυρίσουν τζι οι δικές μου.
- ΜΑΡΙΑ Εν να μεν περάσουμεν. Είμαστιν ούλλοι-ούλλοι, με τον
άντρα μου, τα παιδικιά μου, τους γονιούς μου τζιαι τα πεθ-
θερικά μου, δέκα στόματα δαμέσα.
- ΔΕΣΠΟΙΝΟΥ Βάλε τζιαι πεντέξι χαλλούμια κόρη μέσα. Πκοιος εν να
καταλάβει; (Ακούεται ο ύμνος «Τον νυμφώνα σου
βλέπω»).
- ΜΑΡΙΑ Εσού γιατί δεν βάλλεις;
- ΔΕΣΠΟΙΝΟΥ Μα εγώ είπα σου θέλω τα για μυρωδικιάν. Αν εν για να
βάλλω χαλλούμια, τίποτε εν κάμνω.
- ΜΑΡΙΑ Εν να με πάρεις στον λαιμόν σου κόρη Δεσποινού τζιαι
κατύση μου που την μάνα μου.

ΣΚΗΝΗ 6

- ZΩΗ Παναγία μου κουμέρα Μαρία, αντρέπουμε τζιόλας, μα
είντα να κάμω; Έκοψα μέσα. Έχω το μισό ζυμάριν των
κουλλουρκών ζυμωμένον μεσ' στη σκάφην τζι έλειψε μου
το σησάμιν.
- ΜΑΡΙΑ Έλειψε σου το σησάμιν κουμέρα Ζωή;
- ZΩΗ Είντα να κάμω κουμέρα μου. Εποθάρυσσα την κοπελλούα
μου να τα βουττά τζείνη μεσ' στο τσεστούν που το σησά-
μιν τζιαι πκιον εφόρτωνεν τα. Έπκιαννεν τζιαι με το σιέ-
ριν της τζι έβαλλεν που πάνω.
- ΜΑΡΙΑ Πλάσε τα ψουμιά κουμέρα μου.
- ZΩΗ Μα να κάμω τη ζύμην των κουλλουρκών ψουμιά κουμέρα;
Να τρώμεν ψουμίν τζιαι να μυρίζει κουλλούρι;
- ΜΑΡΙΑ Χαρά στο πρόβλημα κουμέρα. Ψουμίν το έναν, ψουμίν
τζιαι το άλλον.
- ZΩΗ Τζι ένας ξένος πον να μας ξιππέσει, είνταν πον να πει
κόρη; Εν θα 'σει να λαλεί, όπου κάτσει τζι όπου σταθεί,
ότι τον εταΐσαμεν ψουμίν που μύριζεν κουλλούριν;
- ΜΑΡΙΑ Κόρη μα περιπαΐζεις με; Κρατεί σε η έννοια είνταν πον να
πει ο κάθε αδκιασερός; Εν ν' αφήκεις το ζυμάρι μεσ' στην
σκάφην, επειδή έσει μυρωδικές των κουλλουρκών;
- ZΩΗ Μα κάμνεις πως εν καταλαβαίννεις κόρη τωρά;
- ΜΑΡΙΑ Είντα να καταλάβω κόρη;
- ZΩΗ Αν είχα γιω σησάμι ξασπρισμένον τζι έρκεσουν εσού τζι
εζήτας μου ένα μονόσιερον για να τελειώσεις τα κουλ-
λούγκα σου, έθεν να σου πω να κάμεις τη ζύμη ψουμιά;
- ΜΑΡΙΑ Τζιαι πού το ξέρεις κόρη, πως έχω σησάμι ξασπρισμένο;
- ZΩΗ Είπες μου ειφές κόρη που βρεθήκαμε στην εκκλησιάν, πως
εν να ζυμώσεις αύριον τζι εσού.
- ΜΑΡΙΑ Εεεε;
- ZΩΗ Είντα εεεε; Για να ζυμώσεις αύριον, πρέπει να ξάσπρισες
το σησάμιν που τα σήμερα.
- ΜΑΡΙΑ Εζήτησες μου ένα μονόσιερον τζι έναν εν να σου δώκω εεε
κουμέρα.
- ZΩΗ Εεεε καλάν κουμέρα μου, κάμε το δράκαν το ευλοημένον
τζι εν τζι εχάθηκεν ο κόσμος.

ΣΚΗΝΗ 7

- ΜΑΡΙΑ Μα 'νταν που κάμνεις τζιαμαί κόρη Δεσποινού;
- ΔΕΣΠΟΙΝΟΥ Όι κόρη μου, μα έτσι λασσανούϊ δικιόσμην πρώτην φοράν θωρώ. Μα θώρε-θώρε είντα πλαδκια φύλλα τζι είντα δροσινά τζια καθαρά. (Μυρίζεται). Τζι είντα όμορφα μυρίζει! Μα 'νταν που του βάλλεις βρα ανιψιά τζι εν έτσι δρατζιέμένος;
- ΜΑΡΙΑ Νάκκον κόπριν του βάλλω.
- ΔΕΣΠΟΙΝΟΥ Έκατσεν του τζι ο τόπος φαίνεται. Άγια κόρη φερ' μου ένα μασιέριν να κόψω ας εν' τζι ένα σιερβολούϊν.
- ΜΑΡΙΑ Κόρη Δεσποινού, ξέρεις είντα λοής τον ενέγιωσα τουν' τον δκυόσμην για να κάμω τες φλαούνες; Όπως το μωρόν τον είχα.
- ΔΕΣΠΟΙΝΟΥ Μα φαίνεται του. Εν να μου φέρεις ένα μασιέριν κόρη, όξα να τραβήσω λλίον εβκαρτόν;
- ΜΑΡΙΑ Κόρη Δεσποινού, όσον τζι εν να με κανήσει εμέναν τούτος ο δκυόσμη.
- ΔΕΣΠΟΙΝΟΥ Οουουου τζι εσού τωρά, έτο έβκαλα τον πιλέ.
- ΜΑΡΙΑ Κανεί κόρη. Μ' ακόμα βάλλεις;
- ΔΕΣΠΟΙΝΟΥ Καλάαααν ένα σιερβόλιν έβκαλα. Έτον, θα κόψω τα φύλλα του να τα βάλω μεσ' στες φλαούνες τζια τες ρίζες του θα τες μπήξω τζι εγιώ σε μιαν γωνιάν, πέρικι τα καταφέρω τζια γενεί σαν τον δικό σου.
- ΒΑΘΘΟΥ Γεια σας κοκόνες.
- ΔΕΣΠΟΙΝΟΥ Είντα κάμνεις θκεια Βαθθού;
- ΒΑΘΘΟΥ Εσού είντα κάμνεις; Ήρτες τζι εισιέρισες τον δκυόσμην;
- ΔΕΣΠΟΙΝΟΥ Είδα τον έτσι δροσινόν τζι εν το 'καμνεν η καρδιά μου να φύω, χωρίς να βάλω μια ματσούαν.
- ΒΑΘΘΟΥ Τζια καλάν κόρη μου, εσού έκαμες τον λοαρχασμό σου;
- ΜΑΡΙΑ Είντα θέλεις να κάμω. Να κάτσω να τσακκώννομαι;
- ΔΕΣΠΟΙΝΟΥ Άτε αφήννουμεν υγείαν τζι ευκαριστώ πολλά. Εν να σας δω πόψε στον Επιτάφιον.

ΒΑΘΘΟΥ Εμυριστήκαν σε πως είσαι σκορποσιέρα τζι εν θα σ' αφήνουν τίποτε πκιον. Εν να πκιάννουν, χωρίς να σ' ερωτούσιν πκιον. Εν να σε σηλώσουν τζι εσέναν την ίδιαν, χωρίς να το πάρεις μυρωδιάν.

ΜΑΡΙΑ Εν να σταματήσεις μανά το μουρμουρκόν;

ΒΑΘΘΟΥ Αύριον πον να ζυμώσεις τζιαι να φουρνίσεις, εν να μ' αθθυμηθείς.

ΣΚΗΝΗ 8

- ΜΑΡΙΑ (Ακούεται κάτι σαν φωτιά). Εεε Θεορή, σύρε αλλό λλία κλαδικιά μεσ' στον φούρνον, γιατί σαν να μεν μου αρέσκει η πυρά του. Θώρε, στέκω ομπρός που το στόμαν του τζιαι δεν μου φακκά η λάβρα. Θώρε τζιαι το μμάτιν του. Δεν άσπρισεν ακόμα.
- ΘΕΟΡΗΣ Κύριε ελέησον, έσυρες μια στίβην κλαδικιά μεσ' στον φούρνον τζιαι δεν επύρωσεν;
- ΒΑΘΘΟΥ Πέντε κλαούδκια έσυρεν μέσα η προκομμένη σου γαμπρέ, όι μια στίβην.
- ΘΕΟΡΗΣ Το πρωίν πριν να φύω πόσσω ήταν ως τζει πάνω τα κλαδικιά.
- ΒΑΘΘΟΥ Άλλον το πρωίν τζει άλλον το μεσομέριν.
- ΘΕΟΡΗΣ Δεν εκατάλαβα.
- ΒΑΘΘΟΥ Έσειε που το πρωίν που μπαινοβκαίννουν οι γειτόνισσες τζιαι κουβαλούν έσσω τους για να φουρνίσουν.
- ΘΕΟΡΗΣ Εν αλήθεια Μαρία, που λαλεί η μάνα σου;
- ΒΑΘΘΟΥ Αντροπή μου γαμπρέ Αγιάν Παρασκευήν να λαλώ ψέματα.
- ΘΕΟΡΗΣ Ασααχ κόρη Μαρία, κόρη Μαρία.
- ΒΑΘΘΟΥ Εγώ είπα σου το γαμπρέ. Τράβα της τα ρέτινα, ώσπου εν τζαιρός.
- ΜΑΡΙΑ Είναι θέλετε να κάμω; Να τσακκώννομαι;
- ΘΕΟΡΗΣ Αν τους το 'κοβκες που την αρκήν, εν θα 'φταννες δαμαί που έφτασες.
- ΒΑΘΘΟΥ Αρέσκει της φαίνεται να κάμνει φιλενάδες γαμπρέ. Φοάται μέμπα τζιαι πουν άσσημον λον για λλόου της.
- ΜΑΡΙΑ Εν ν' αλλάξεις κουβένταν μανά; Όξα να σηκωθείς να φύεις;
- ΒΑΘΘΟΥ Εν να σηκωθώ να φύω, μα εν θα σ' αρέσει.
- ΜΑΡΙΑ Να πκιάω γιω με το σιέριν μου, να σύρω λλία κλαδικιά μεσ' στον φούρνον, γιατί αν καρτερώ που λλόου σας, εν να κάτσει τέλια η πυρά του.
- ΒΑΘΘΟΥ Εεε Θεωρή, μεν ιστέκεις διαλοϊσμένος. Εν τζιαι δύνουμαι εγώ να πάω να τα φέρω.
- ΘΕΟΡΗΣ Μα πκοια μητέρα.

- ΒΑΘΘΟΥ Πετάχτου φέρε τες μονοούπτες με τα ψουμιά τζιαι τους τσέστους με τα κουλλούγκα κάτω.
- ΘΕΟΡΗΣ Καλάν καλάν.
- ΒΑΘΘΟΥ Πρόσχε προκομμένη μου, να πελλετίσω εγιώ την πυράν του φούρνου. (Φωτιά). Αν καταφέρεις σήμερα να ψήσεις ψουμιά, να σου πω μπράβο.
- ΘΕΟΡΗΣ Έμαθες να μουρμουράς. Τούτον εν το πρόβλημα σου.
(Μουσική).
- ΜΑΡΙΑ Εεεε μανά φερ' τη σίγλαν που το νερόν να σβήσουμεν τον σύρτην τζι επήρεν φωδκιάν.
- ΒΑΘΘΟΥ Τη σίγλαν έπρεπεν να την έσεις έτοιμη δαμαί κοντά σου. Όι να τη γυρεύουμεν.
- ΜΑΡΙΑ Έτην ποτζεί ποπίσω σου. Έλα γείρε.
- ΒΑΘΘΟΥ Έφερες τα ούλλα κάτω Θεορή;
- ΘΕΟΡΗΣ Έφερα τα μητέρα. Ο φούρνος εν έτοιμος;
- ΒΑΘΘΟΥ Δόξα σοι ο Θεός.
- ΜΑΡΙΑ Εσείς να το δείτε, που εμάθετε να μουρμουράτε.
- ΒΑΘΘΟΥ Άτε γαμπρέ, ξισσιέπασ' τα ψουμιά τζιαι τα κουλλούγκα τζιαι τράβα κοντά να πκιάεις τον φουρνόφκιον.
- ΜΑΡΙΑ Φουρνίζω γιω μανά, που ξέρω πού να τα βάλω.
- ΘΕΟΡΗΣ Κύριε ελέησον.
- ΒΑΘΘΟΥ Είνταν πο 'νει γαμπρέ;
- ΘΕΟΡΗΣ Ρε Μαρία μου, μα έκαμες τα τιτσιγκα φέτι τα κουλλούγκα μας;
- ΒΑΘΘΟΥ Έκαμεν το θαύμα της πάλε;
- ΘΕΟΡΗΣ Θώρε θώρε, μετράς το σησάμιν πον πάνω.
- ΒΑΘΘΟΥ Πκοιαν εν πο 'καμες πάλε φιλενάδαν κυρία;
- ΜΑΡΙΑ Αφού είπα της πκιάσε ένα μονόσιερον τζι έπκιαεν μια δράκαν.
- ΒΑΘΘΟΥ Τζιαι πκοια ένει, αν επιτρέπεται;
- ΜΑΡΙΑ Η κουμέρα μου η Ζωή.
- ΘΕΟΡΗΣ Εν μια κκιλιντζήρα τζείνη!
- ΒΑΘΘΟΥ Δεν εν τζείνη που φταίει γαμπρέ. Εν τούτη πον σκορποσιέρα. Τζι εσου που την ανέχεσαι.

ΣΚΗΝΗ 9

- ΒΑΘΘΟΥ Άτε κόρη μου για τ' όνομαν του Θεού. Εν ώρα τωρά να κοτσιηνίσεις τ' ανκά;
- ΜΑΡΙΑ Είπα να τα κοτσιηνίσω πριν να πάω εκκλησιάν.
- ΒΑΘΘΟΥ Εν να μεν προλάβεις την πρώτην Ανάστασιν. Ξέρεις τον παπάν μας που βκιάζεται.
- ΜΑΡΙΑ Είντα να κάμει τζιαι τζείνος. Το μισόν χωροκόν σήμερα Αϊ Σάββατον μεταλαβαίννει. Βκιάζεται να τους προκάμει.
- ΘΕΟΡΗΣ (Μπαίνοντας). Ακόμα να τελειώσεις Μαρία μου;
- ΜΑΡΙΑ Έτο που αρχέψαν να χογλούν. Αλλό λλίον τζι εν να τα κατεβάσω τζιαι να τ' αφήνω μέσα.
- ΜΥΡΟΦΟΡΑ (Μπαίνοντας). Καλημέρα γειτόνοι.
- ΘΕΟΡΗΣ Καλώς την Μυροφόρα.
- ΜΥΡΟΦΟΡΑ Ακόμα να λαμνήσετε για την εκκλησιάν;
- ΒΑΘΘΟΥ Τωρά εδέησεν η κόρη μου να βάψει τ'αβκά της.
- ΜΥΡΟΦΟΡΑ Είντα να κάμουμεν οι καημένες. Έχουμεν τζιαι τα κοπελλούδικια. Πόσα να προλάβουμεν;
- ΒΑΘΘΟΥ Αφορμή βοήθα μου.
- ΜΥΡΟΦΟΡΑ Ξέρεις είνταν πο 'θελα κόρη Μαρία; Άμα πον να βάλεις τ'αβκά που μεσ' στο λαβέζιν, να μου δώκεις τζείνον το ζουμίν με τα κρομμυόφυλλα να βάψω τζι εγιά τ' αβκά μου.
- ΜΑΡΙΑ Εν να με κάμεις να σου πω καμιάν κουβένταν κόρη Μυροφόρα.
- ΜΥΡΟΦΟΡΑ Για τ' όνομαν του Θεού γειτόνισσα. Είνταν που σου ζήτησα. Αφού εν να το πετάξεις πον να το πετάξεις.
- ΜΑΡΙΑ Ένεν για τούτον που λαλώ.
- ΜΥΡΟΦΟΡΑ Καλό;
- ΜΑΡΙΑ Εν για την ποδκιαντραποσύνην σου, που ήρτες σήμερα έσσω μου.
- ΒΑΘΘΟΥ Αντροπήν κόρη μου. Είνταν τούτα που λαλεις της γειτόνισσας σου;
- ΜΑΡΙΑ Ξέρει τούτη είνταν που λαλώ.
- ΒΑΘΘΟΥ Είνταν που ξέρει;

- ΜΑΡΙΑ Είπες πως έθην να 'ρθεις που την Αγιάν Δευτέραν, να μου φέρεις τζείνον το αλεύριν που σου δάνεισα κόρη Μυροφόρα, μα ούτε φάνηκες. Παρά μόνον εθώρες με τζι επογύριζες.
- ΜΥΡΟΦΟΡΑ Καλάν γιετόνισσα. Εχάθηκν ο κόσμος;
- ΒΑΘΘΟΥ Εδάνεισες την αλεύριν χαρώ σε;
- ΜΑΡΙΑ Εδάνεισα της.
- ΒΑΘΘΟΥ Τζιαί πότε της το δάνεισες;
- ΜΑΡΙΑ Που την Παρασσιευκήν του Λαζάρου.
- ΒΑΘΘΟΥ Τζιαί πόσον της εδάνεισες;
- ΜΑΡΙΑ Μα άκου να σου πω, εν να μου κάμεις ανάκρισιν; Ο άντρας μου πον άντρας μου τζι εν παραπονιέται.
- ΘΕΟΡΗΣ Ασααχ κόρη Μαρία μου, κόρη Μαρία μου τζι έθην να σου το πω, πως σαν να μου φάνην, πως έκατσεν καμπόσον κάτω το σατσίν που τ' αλεύριν, μα πάλε είπα, βρίζε.
- ΜΥΡΟΦΟΡΑ Για τ' όνομαν του Θεού γείτο. Ούλλες ούλλες πέντε ογκάες μου 'δωκν.
- ΒΑΘΘΟΥ Μα να δούμεν τζιαί σε πόσες άλλες έδωκν σαν τζι εσένα.
- ΜΥΡΟΦΟΡΑ Εν να μου δώκεις τα κρομμυόφυλλα, όξα να γυρευτώ αλλού;
- ΜΑΡΙΑ Να φέρεις το αλεύριν τζιαί να σου τα δώκω.
- ΜΥΡΟΦΟΡΑ Εν να σου το φέρω είπα σου.
- ΜΑΡΙΑ Μα πότε; Πον ν' αλωνέψεις;
- ΜΥΡΟΦΟΡΑ (Φεύγοντας). Παναγία μου κόρη είντα λοής κάμνεις.
- ΜΑΡΙΑ Εκαταλάβετε; Φεύκει τζιαί κακοφανισμένη.
- ΒΑΘΘΟΥ Σιωπήν τζι εν εσου που φταίεις. Είδες κανέναν που να του διάς τζιαί να μεν πκιάννει; Εσου φταίεις που είσαι σκορποσιέρα. (Ακούεται ο ύμνος «Ανάστα ο Θεός»).
- ΘΕΟΡΗΣ Άτε άτεεε τζιαί πε, πε, πεεε με το έναν τζιαί με το άλλον, εχάσαμεν την Πρώτην Ανάστασιν. (Συνεχίζει ο ύμνος και τελειώνει).

